

А ученицитѣ Христови,
събрани въвъ самотенъ домъ,
се молѣха съ горещо слово,
съ очи къмъ синий небосклонъ.

И ненадейно, съ леки стѣпки,
съ усмивка чиста, тихъ и босъ,
отъ мека свѣтлина окъпанъ, —
при тѣхъ дойде Исусъ Христосъ.

И вмѣсто поздравъ, Той имъ каза:
— Миръ вамъ! — Веднага, следъ това,
следи отъ рани имъ показа,
подде съсъ вдигната глава:

— Миръ вамъ! Тѣй както Богъ изпрати
Менъ, тѣй и Азъ изпращамъ васъ! —
И духна върху тѣхъ — въ тъмата
пакъ звънна благиятъ Му гласъ:

— Свѣтия Духъ вий приемете!
И тѣзи, на които днесъ
ще опростите грѣховетъ —
простени ще сж, а онѣзъ,
които не ще бждатъ чути —
ще носятъ свойтъ грѣхове
и ще живѣятъ мжчно, трудно,
като злочести синове!

* * *

Тома, близнакъ наричанъ сжщо,
единъ отъ дванадесетѣтъ, —
въ нощъта не бѣше въ тая кжща,
нито пъкъ зритель, като тѣхъ.

И тѣ му казаха, съсъ радостъ,
какъ при заключени врати, —
зарадъ молитвитѣ, въ награда,
Исусъ Христосъ ги посети.